

కుంపటి

అందుగుల మొండయ్య

1

ఉసిల్లపుట్ట బెడిరినట్టు - ఎటు సూసిన జనం....

పెడీపెడీన కేకలు - అరుపులు....

“దున్నేవాడిదే భూమి”

“రైతుకూలి నంగం వర్తిల్లాలె”

“దొంగల జులుం నశించాలె”

“ఎట్టి పనులు రద్దుగావాలె”

అంకరుమూలు జుట్టుకొని బరికాలతోటి రైతులు - ప్రియకంగిలేని దుబ్బినిండిన మొఖాలతోటి రైతుకూలీలు - ఏడి పనులాన్నే ఆపవ్చిన పనుల్లోట్లు - వాడలు దద్దరిల్లే బట్టు మొగులు ముట్ట కేకలేసుకుంట - మెడనరాలుబ్బంగ పాటలు పాడుకుంట - నడుత్తండు.

ఎర్రజండాలు రెపరెపలాద్దన్నయ్య - ఆళ్ళ కండ్లల్ల ఎర్రజీరలు కదులుతన్నయ్య - ఎర్రజెండాలమీద అక్కిరిబిక్కిరి దించిన సుత్తైకొడువళ్ళు....

ఊరేగింపు తోబట్టుగ తలలు పేలాడేసుకొని అడుగేసుడే బమ్మ కట్టమయినట్టు, సేసుకున్న కర్మానికి సెరిగడిసేవనే రీతిల, ఏ సందుల ఏం ముంచుక రాగలదనే బుగులుతోటి ఊడ్డు మొఖాలతోటి ఊళ్ళుంట బోలీసోల్లు నడుత్తండు.

ఊరేగింపు వాడవాడలు దిరిగి దుకానదార్ల తలలు దిమ్మెక్కిబట్టు కేకలుబెట్టి - మైదానంల కచ్చింది.

వాసపు కొయ్యలతో గట్టిన స్టేజీమీద ఎవలో కంచుకంతంతోని ఉపన్యాసం ఇత్తండు.

“ఓరి నీయవ్వ గిట్టుంటదని మాకు ముందుగా లెందుకు నెప్పలే - ఎర్రజండలు లేక తల గొట్టేసినట్టయ్యింది” ఓ పెద్దన్న దుబ్బల కూలబడి అన్నడు.

“మర్నోపారికి తెచ్చుకుండాం లేయే” ఇంకో పెద్దన్న....

“గట్టెట్లయిద్ది....?”

మీటింగుల గుసగుసలు....

ఇంకోకాడ అయితారప్పేట రైతులు - రైతుకూలీలు కూకున్నరు. ఆళ్ళ కిదం తేందో కొత్తగనిపిత్తంది.

ఆళ్ళ ఊరుమీనికెళ్ళి రంగపురం రైతులు రాంగ ఆళ్ళతోని కూడచ్చిండు.

“బానే భీమన్న మనూరి దొరోడు లంజకొడుకు లావు నెల్లొచ్చుకుంటుండు గాదే!”

“సిన్నంగంటన్నవా : వానసొంటి బద్దుమాషి దునియల లేడు- ఎట్ల బుట్టిందో పాపపు లంజకొడుకు- వానవ్వ- మనూలై ఏ కోడి పుంజు గూతబట్టిన ఆనింటికే బోవాలాయె.”

“సేడి నెల్లొచ్చుకున్నోడు నెల్లు కుంటలు బట్టి ఉరుకాలె....”

భీమయ్య అంక రుమాలు సదురుకున్నడు.

“ఏవూరు మంది పెద్దన్నా ?” రంగపురం రాయేశం అడిగిండు.

“అయితారప్పేట....”

“సంగతేందోంట....”

“సంగతేమున్నది.... ఏడ సూసినా ఏడే మానుకలు- మా పూళ్ళే మాదండి మాదెరసోదోడున్నడు- ఇరుకనియ్యడు కొరుకనియ్యడు- ఊళ్ళే భూమలన్ని ముద్ది కిందేసుకొని మీసాలు దిద్దుతండు- ఆనితోని మాలావు సావచ్చింది.”

“వానవ్వ గొడ్లగోసే దొరోడు- వాని సందాల వాడుంటే బాగనే ఉండు- ఆడు ఎరిగి కుక్కసోంటోడు- నడుసుకుంట నడుసుకుంటనే మెలుగుల్ తప్పదీత్తడు- అడుగు దీసి అడుగేసేటాల్లకు ఎవని గుడినెకో ఉగ్గం బెడ్తడు- గొడ్డుబర్లకు బంధాల్ బోసి పాలుబిందే రకం. మిలమిల సూడంగ నిరుడు గీ ఉద్దేడు నలుగురిని ఊళ్ళే నుంచి ఎల్లగొట్టిండు.”

“నైసు.... నైసు....” భీమయ్య.

“అంతలావు మొగోడా !”

‘ఓ నీ బాంచెనాతే ఏం జెప్పవళం.... నీ కాళ్లుమొక్కుత ఆనికింద నలుబై మంది కారు దున్నుపోతుల సొందోల్లున్నరు. లొట్లకులొట్లు తాగిత్తడు. తాగినంతే వాళ్లింట్ల పీనెల్ల-ఇగ ఆళ్లకు అద్దుపద్దులేదు.’ భీమయ్య పక్కకు కూకున్న ముక్కు పోగు ముత్తవ్వ అందుకున్నది.

మీటింగుల ఎవలో పాటపాడుతండు.

“గదినుండి, అటెన్న తీరు పాటంగ ముచ్చెట్లు బెట్టుకునేరు....”

ఎవలో గునిసిండుగి.

రంగపురపు రాయేశం భీమయ్య దగ్గరికి జరిగిండు.

“మరి గట్ల ఆడు సేత్తంటే ఊళ్లున్నోల్లంత ఏంజేసిండుగి”

“ఏంజేత్తం....?”

“అందరొక్కటయితే....”

“మా అయితం గని రేపు మంచే జరుగుతది. నెడ్డే జరుగుతది. జర మాట సాయానికన్న ఎవలన్న ఎనుకుండద్దా!”

“ఊళ్లే జరంత ఉన్నోళ్లు గిన్నోళ్లు ఎట్లుంటరు దొరవచ్చేనా మీ పట్టా?”

“అనికి అందరొక్కటే- ఎవలను ఇడిసి పెట్టలే- అందరిని దొరికిన కాడికి బరుక్కున్నడు. ఓ! ఏంజెప్పాలే-అడుసేసిన పాపపు పనులు-కోడి లేంది ముద్దెత్తడు. గకోడి పుక్కానికే రావాలే- బరండి కీన లేంది బజారెల్లడు. గ బరండి కీనకు జెబుల కొత్తలు బెట్టడు. నాత్రయ్యందంచే కొత్తపోరి గావాలె-అయ్య! ఏం జెప్పాలే నెప్పు కుంచె మానం బోతది-నెప్పుకుంచె పానం బోతది....ఎంతకని....నీతల్లి బతుకవ్వ.... ఆడికి, ఊళ్లందరం పోలిపోల సుట్టు కాలుకు బలుపం గట్టుకుంట దిరినమ్. ఆడికి పోతే అదేతంతు- సుట్టమయి పోతే దయ్యమయి పట్టినట్టు- ‘లావ్....లావ్’ మని సాములు తేళ్ళు బారిచ్చిరి. ఏడికి బొయిన ఏడే మానుకలు మా కర్కం గిట్టున్నదని కడుపుల మంట కడుపుల్నే కుక్కుకున్నం. సుట్టు వక్కల గిట్టుయితందంచే, గీడే మున్నదోనని గీడికురికచ్చినమ్....

“గిదంత సూత్తంచే ఏమని పిత్తంది?”

“గిప్పటికి మన కట్టసుకం ఇనే మొనగాళ్ల బయలెల్లిండ్రని పిత్తంది.”

రాయేశం లేసి నిలబడి “నాతో రమ్మని” నైగ చేసిండు. ఓమయ్య ముడ్డికింది పంచె దులుపుకొని రాయేశం ఎంట బద్దడు. అయినెనుక అయిదారుగురు రైతులు నడిసిండ్రు. స్టేజీ దగ్గరికి తీసుక పోయిండు. ఎవలనో పిలుసుకచ్చిండు....సానాసేపు మాట్లాడిండ్రు.

“తమరు రాకుంచె కలువది.” ఓమయ్య మొక్కిండు.

“నే నత్తపాయే....ఓమన్న....” రాయేశం ఓమయ్య ఎన్ను సరిసిండు.

2

ఊడల మర్రికింద సిక్కటి సీకటి పేరుకున్నది.

సీకట్ల మర్రికింద కూరుకుపట్టు పడుకుంట యాభయి మంది గునగున లాద్దండుగ్రి.... ఎలుగురాసిన గొంతికెలతోటి ఏందేందో నెప్పుకుంటుండ్రు-

నడియాము తిరిగి పోయింది. దూరంగ ఊళ్లై కరంటు బుగ్గలు కొరివి దయ్యాల తీర్గ ఎలుతన్నయ్.

“ఏమాయె ఓమప్ప పెద్ద పోకిళ్లు గొడ్డివి- నడియాము తిరిగి పోనచ్చె- అత్తనన్నోళ్లు రాకపోయిరి- ఊళ్లై ఉలిలయి పోయింది. అట్టి బొక్కలకు కోండ్రీగాడు

దెబ్బలు తిన్నట్టయ్యింది. మందిల పితైదోదెవడన్న మనందరి పేర్లు దొర కాడ ఊదుంటడు. రేపు దొర ఒక్కొక్కన్ని బంకులకు పిలిసి మిలమిల సూడంగ తోలు పికుల గొడ్డడు." పెంకుయ్య లేసి నిలబడ్డడు.

శీషయ్య వీరిపొయి మురికొరిగిండు

"అదిగాదుగని- నాకెరుక లేకడుగుత. అంతలావు దమ్ములుంటే నీ యక్క పీళ్ల పోయిందేది? కూడినోల్లం ఎట్టయిన కూడినం. బదునామయినోల్లం బదునామయితిమి. మనమే గిది గుర్రం గిది మైదాన మనుకుంటెగాదా! నా అంతెపియి మల్లమల్ల తల్లి కడుపుల బుట్టబోతమా!"

"రోజు సచ్చే సావేనాయె- రోజు సచ్చెటోనికి ఎవడేడుత్తడు. కానియ్యిండ్లీ...."

"ఇదీ మంచి మాటే...."

అచ్చయ్య ఏడేడ తను ఏమేమి సూసింది నెప్పుకచ్చిండు ఇలెవరినె బెట్టి.

"కట్టంటె- కట్టే.... రేపు అందరం దొరింటికి బోదాం. మంచి మాటకు పరంపోగులు దున్ను కుంటమని అడుగుదాం- పాలేరోల్లు, సాకలోడు, మంగలోడు అంత బిందు.... పాలేరోల్లకు అయిదు నూర్లు అడ్డి లేకుంటియ్యాలె- అయిదు గుంచాల తొండ్లు నెల జీతం గొలువాలె- అయిదు గిద్దెల పెట్టుబడి- గొంగడి నెప్పలు- అంజ కొడుక అవుకొడుకని ఎగిరిందో- అందరం పనిబిందు...."

"ఇంటడు సరేసరి- ఇనడు సూత్తాం- నాగండ్లకు ఎవడడ్డమత్తదో సూత్తాం."

అంతట్లకే నలుగురు మనుషులచ్చిండు- రాయేశంను సూసి శీమయ్య సంబుర పడ్డడు

"కాలినడకన అచ్చెటొల్లకు కూసంత ఆలిన్యమయ్యింది" రాయేశం.

రాయేశం సానాసేపు నెప్పుకచ్చిండు- ఆఖరుగ 'సంఘం' బెట్టుకోవాలన్నడు.

సంఘం ఏర్పడ్డది- శీమయ్య సంఘం పెద్దయ్యిండు.

ఇగ లేవబోదామనేటొల్లకే ఈదుల్లనుంచి 'యుయ్యి యుయ్యి'న ఈలలివచ్చినయె.

కండ్లుమాసి తెరినెటొల్లకే దుడ్లుబట్టుకొని దొర మనుషులు రైతులమీన బడ్డరు- పెదీపెదిన దెబ్బలు- మొత్తుకోల్లు- లొల్లి- ఎటోల్లటురికిండ్లు....

సేతులేమి లేకుంటున్న రైతులు- కూలోల్లు సూడసూడ నెత్తుర్లు గారంగ ఉరికిండు.

రాయేశం, మరో నలుగురు రైతులు దొరికి పోయిండ్లు.

3

రాయేళం ఎంటచ్చిన ముగ్గురు రైతులు-

“అయితారంపేట దొరొడు ఊపనిండా గుండగాళ్ళను దించి ఊరును కాష్పాల గడ్డ జేసిండు. ఇండ్లల జొచ్చి పిల్లల మేకల సావగొడ్తుండ్రు- ఆళ్ళు మనసొంటి కూటికి రేనోల్లే- ఆళ్ళిప్పుడు మంటలున్నరు- అడు ఇయ్యెళ్ల ఆనూలై జేతై రేపు మనూలల దొరొళ్లు తోకలు మిడకొడుతరు- గరీబొళ్లకు గరీబొళ్లం మజ్జతుబొకుంటె ఇంకెవలు బోతరు.”

ఊరూరికి సెప్పిండ్లు....

“బా నిచ్చమే....”

“పా.... అంటే పాండ్లి....”

4

అనాడు నెత్తురు వూసుకొని పొద్దుపొడిసింది-

రంగరావు దొర నెత్తంత నెదిరి, మొఖంమీన నూనెజేరి కుర్చిల పరేషాన్ల కూకున్నడు- తాగి తాగి కండ్లు నిప్పుల తీర్గయినయ్- గుండగాళ్లు పట్టుకచ్చిన రైతులను గడీల కొయ్యలు సాతిచ్చి జనుప గిర్ర సేర్లతోటి కట్టేపిచ్చిండు- ఆళ్ళ పెయ్యంత కమిలి, నెత్తురు కార్తంది.

“లమ్మి కొడుకుల్లాలా.... ఎక్కడిదిరా మీ బలిజం.... కమినిట్ల బలమారా ; పోలీసోళ్ల బిలిపిచ్చి తుపాకి నేపిత్త.... కూలి లంజకొడుకుల్లాలా....” దొర మొరిగి మొరిగి ఇంట్లకు నడిసిండు.

పక్కీరు సాయెబు అఖరిసారిగ రాయేళం దవుడమీన గుద్దిండు.

రాయేళం కాండ్రకిచ్చి ఊచిండు....

“కుక్కా ; ఎప్పటికి మీ కాలముండదిరా ; మా కాలం సుత అత్తది....”

పక్కీరు సాయెబు కిసకిన నవ్వి ఊరవతలి అగు మొఖాన నడిసిండు- కండ్లు ముండుతన్నయ్.... “కడుపుల మంట- సారాలేంది ఎల్లేటట్టుగ” లేదనుకుంట.

అంగి నడుత్తన్నోడు ఎందుకనో నిలుసుండి ముంగటికి సూసిండు- ‘నూఅల్లా’ అన్నడు- పుట్టగడ్డెక్కి పొద్దుకు సేతులడ్డంబెట్టి సూసిండు- నేల ఈనింది....

మూరెడు మూరెడు వరకల పుల్లలేసుకొని- అంకరుమాలొల్లు, పెయి కంగి లేనోల్లు, పెద్దపెద్ద మీసాలొల్లు, మొఖాలు కడుగుతండ్లు- కొందరు నద్దులు తింటండ్లు- ఉసికె గన్నియ్యకుంట బసం.... ఆదోల్లు నెలిమెలు జల్లుతండ్లు- సేతుల్ల గుతువలు, గొడ్డండ్లు, ముల్లుగట్టెలు.

పక్కీరు సాయెబుకు పానమెల్లిపోయింది.

ఎనుకకు మర్రిసూడకుంట కాలకు లుంగిపేగు తట్టుకోంగ ఉరికిండు- దొర పదారి గోదల కచ్చి ఎగపోసుకుంట నిలుసున్నడు.

దాసిది రాక ఆకిలి ఊడ్వకుంటున్నది- ఈవరకే అలుకు జల్లి ముగ్గుబెట్టేది.

మంగలొడు రాక బంకుల్ల కంజీన ఇంక ఎలుగుతనే ఉన్నది.

కుర్చిల దొర లేడు-

అదే కాళ్ళమీన లోగింట్ల కురికిండు.

దొర పట్టెమంచంల అడ్డదిడ్డంగ వన్నడు- సేతుల బరండి కీసున్నది.

దొర్సాని ఎదురయ్యింది-

"నీ బాంచెన్ ఏవున్నది- దొరను జర లేపుండ్లి...."

పక్కీరు సాయెబు ఎగపోర్తండు.

దొర్సాని ఎగదిగ సూసి ఆడినుంచి ఎల్లిపోయింది.

దొర లేపకుంటనే లేసిండు- సీస పారేసి సికిలేటు ముట్టిచ్చిండు- సొలుక్కుం బనే బంకుల్ల కచ్చిండు.

పక్కీరు సాయెబు సలిజరం గొట్టినోని తీర్ల అనుక్కుంట తను సూసింది చెప్పిండు.

దొర సేతుల సికిలేటు కిందబడ్డది.

"ఉరుకు, అందరిని పిల్చుకరా!"

దొర మేడమీది కురికి తుపాకి లొడుసేసుకున్నడు.

ఎందుకనో తుపాకి సేతులుండంగనే దొర మీసాలదురుతన్నయ్- ఎక్కనోబు బుగులు- తుపాకి సేతబట్టుకొని మళ్ళో బరండి కీస మూతికాడ బట్టిండు- కాళ్ళు దేవుడు పూనినట్టుగ అనుకుతన్నయ్....

నలుబై మందచ్చెటాల్లకు దొరకు ధైర్వమప్పింది.

“బోల్లు బొక్కలవుతల పారేసినం.... కనిపిచ్చివోన్నల తన్నినం- ఊరంత ఉచ్చబోసుకుంటంది-” బొందిగాడు దొర మొఖంలకు ఆకగా సూసిండు.

“తొత్తు కొడుకులు రాసియ్- వానవ్వల కుక్కర్ దెం.... పక్కిరు, నువ్వరికి పోలిసోల్లకు జెప్పు- శంకరిగా, సుక్కా.... మీరిద్దరు నెరో తుపాకండుకోండి....” దొర ఏగిరపెట్టిండు.

జనం ఊళ్ళె సొరనే సొచ్చిండ్లు-

“దున్నేటోవిదే భూమి....”

“రంగరావు దొర్లవ్వం నశించాలె....”

“పట్టుకున్న రైతులను విడిచిపెట్టాలె....”

“పరంపొగులు దున్నుకోవాలె....”

“ఎట్టి నాగండ్లు రద్దుగావాలె....”

“తీసుకున్న దండుగులు ఎల్లగక్కాలె....”

పెఢి పెఢిన కేకలు.... ఎవరో బొంగురు గొంతోడు “ఏ బొక్క సొచ్చిన ఇడువంరో.... మా రెక్కల కట్టం దోసినోదా : ఎత్రి కుక్కోలె మొరిగినోదా : మే మడిగేదానికి జవాబు చెప్పు” పాట పాడతండు- సానామంది నప్పట్లు గొట్టుకుంట పాటను గొంతెత్తి పాడతండు....

గెపి గెపిన అడుగులు.... కాళ్ళ దుమ్ము ఆకనంలకు లేత్రంది- పోరగండ్లు పిల్లిమొగ్గ లేసుకుంట ముంగట నడుత్రండ్లు.... ఆదోల్లు శాపనార్థాలు పెట్టుకుంట నడుత్రండ్లు.

పాయె- అయిపాయె- ఊళ్ళున్న జనానికి పూనకమచ్చింది- కుంటి, గులాపు, ఉన్నోడు, లేనోడు అందరు ఆ మందల కలిసిండ్లు.

ఉత్తెర మబ్బోలె ఉరుములు- అనలేరు ఆనోలె ముసురుకున్నరు. దొర బంగుల సుట్టు జనం.... ఎవని మొఖం సూసినా భగభగమండే మంటలే....

“ఎక్కడి జనం ? ఎట్ల కూడిండ్లు జనం : నెప్పుకింది సీమల తీర్గ అంచిన నడుమెత్తకుంట పన్నేసే జనాని కెక్కడిదీ బలం ?....”

దొరకు పిచ్చిలేసినట్టుగున్నది.... కిటికీ పీకేయాలనుకున్నడు.

జనం అరువులాగినయ్- కేకలాగినయ్- పాటలాగినయ్- గొంతుల మీద మనుషులు జనానికి కన్నిత్రండ్లు.

భీమయ్య మొత్తుకున్నడు....

“ఇగో దొరా! మంచి మాటకు జెప్పుతన్నమ్.... అట్లన్నాయెంగ మావోల్లను బంగులల కట్టేసినవ్.... ఇవ్వార్దనుక మా కొంపలార్పినవ్.. పైకం గక్కాలె.... గుంజుకున్న భూములిడిసిపెట్టాలె....”

బంగులల నుంచి నప్పుడులేదు....

“ఊళ్లెనుంచి ఎల్లగొట్టిసోల్ల భూములు ఎవరియాలలకు ఇయ్యాలె”

“ఓరి లంజకోడక నాదగ్గర దండుగని నెలకోపారి ఓడిచ్చుకుంటివిగాదురా; నోరుమంచిదిగాక నేనన్నాకొద్ది మాట మాటకు నూరంటివిగాదురా; తలముంత లమ్మి త్రివిగాదురా;” బొట్టిగున్నరైతు గిదగిద పెద్దరువాజల కురికిండు.

ఒక్కొక్కలే.... దొర ఏమేమి సేసిందో నెప్పుకండ్రు. మాటలిన్నాకొద్ది జనం పిడికిల్లు దిగుసుకుంటన్నయ్....

“తూ, నీ పుటుకు గాల.... ఆడిదాన్ని సూత్రే మారేసిసూత్రపు గాదురా....” ఎవలో కడెంబద్దలు తాకిచ్చుకుంట చెప్పింది.

“నీ బంగుల తవ్వి పారేత్తం.... దిగిరా!”

అరుపులు....

ఎవడో రాయిసిరిండు....

నప్పుడులేదు.... రాయి బంకుల పెంకలమీద ‘బొక బొక’ జారింది.

ఇంకెవడో పెద్దరువాజ పాటకుల పాకిండు.

ఆకిట్ల రక్కాలు కార్తన్న రైతుల జూసి ఆవల దునికిండు.

తుపాకీ పేలింది.... లోపటికి దిగిన మనిషి కాలి సీలమండల నుంచి గుండు దూసుకపోయింది.... అట్లనే పట్టుకొని ఉరికి ఒక్కొక్కల కట్టిప్పిండు.

జనంల తర్జన భర్జనలు.... ఎండ ఎక్కిపోతంది.... తిట్లు శాపనార్థాలు....

“నీ తుపాకులు తూటుకొమ్మలెం జెయ్యయి...” ఎవడో అరిచిండు.

జనం కదిలిండ్లు....

లోపటికి దిగిన మనిషి పాటకులు తెరిసిండు. తుపాకీ గుండ్లు ఒళ్ళంత దిగు తనే ఉన్నయ్..

జనం పాటకులకు సొచ్చుకపోయిండ్లు....

తుపాకులు మొరుగుతనే ఉన్నయి....

శ్రీమయ్య ఒరిగిపోయిండు.

య్యయ్య య్యయ్యన తుపాకి మోగుతనే ఉన్నది.

జనంలో తొక్కినలాట.... కింద బడేబోల్లు పడ్డనేవున్నారు. ఎవలు ఎనుకకు పోత లేరు.... సేతికందిన రాళ్లు రువ్వవత్తుండు.

ఎప్పుడచ్చిందో బ్రుబ్రున జీవుల పోలీసోల్లచ్చిండ్లు.... పోలీసోల్లు సోద్యం సూసుకుంట నిలుసుండంగనే బంగులమీన్నుంచి తుపాకి కాల్పులు జరుగతనే ఉన్నయ్య....

అదామె గిదగిద అమీను సాబు జీపుకాడికురికింది.

“అచ్చిండ్లా.... వాడు సూడుండ్లి బాంచెన్ గింత మంది మా మొగోల్ల పీట్లల గాల్చినట్టు కాలు త్రండు.... నీ బాంచెన్ మీ కాడ గా తుపాకులున్నయ్య. ఆళ్లకు ఎదురు సెప్పండి లాకపోలే ఆవుమని సెప్పండి....”

అమీను సాబు మైకుల “రైతులారా! ప్రశాంతంగా ఉండండి... లేకుంటే కాల్పులు జరుగతయి....”

“నీ బాంచెన్ తమరు గదే మాటంటరా!” ఇందాకటామె.

అమీను సాబు వినిపిచ్చుకోలే.

“వాన్ని అరెట్టు సెయ్యిండి బాంచెన్... నత్తండ్లు బాంచెన్, నత్తండ్లు...” గొంతితె తెగిపోయెట్టు అరిచింది.

“రైతులూ ప్రశాంతంగా....” అమీను....

“ఓరి నీ సావు నిర్వావుగాను- నా సీరె గాజులు నువ్వు తోడుక్కోరాదు. గ బట్టలు నాకియ్యి, తుపాకి నాసేతికియ్యి- అన్ని అరెట్టు సేత్తా-” కాండ్రకిచ్చి ఉంచింది.

జనం పోలీసోల్ల దిక్కు తిరిగిండ్లు...

“మీరు అనికీ మద్దతచ్చిండ్లా....”

“తన్నుండి- ఈళ్ల ఆళ్ల బంజే....”

పోలీసుల తుపాకులు గాలిల మొరిగినయ్య.

ఎవలో ఎత్తు బందెక్కిండు.

“మనండ్ల ఒక్కలం మిగులం....”

జనంల అలబడి....

ఎవలో ఏడు త్రండ్లు పేగులు నోట్లెకచ్చెట్టు...

ఎవలో తిడుతండ్లు గొంతితె తెగిపోయెట్టు...

ఎవరో....

“ఆగం.... మండుతంది.. నాకో తుపాకి గావాలె.. తుపాకి.... సత్తానం....
కాలిపోతన్నం....”

“లంజకొడుకులు” బక్క పలునటి రైతు కారే నెత్తురుతోటి అటిటు ఉరుకు
తండు.

మరి కాసేపటికి పొగలుగక్కె తుపాకుల్ల రైతులు నెత్తుర్లు కారే మొఠాలతోటి
ఆగిపోయిండ్లు.. ఏడుపులు ఆకసం ముట్టినయ్.

5

తెల్లారి దొరల పేపర్లు మజ్జె పేపర్ల మూలకు వింతవార్త అచ్చొత్తినయ్..

“ఆదివారప్పేటలో కాల్పులు....

మొన్న సాయుధ దుండగులు శ్రీ రంగారావు వారిమీద కత్తులు, కబార్లు, గొడ్డం
డ్లతో దాడి చేశారు.. ఆత్మరక్షకార్థం రంగారావుగారు జరిపిన కాల్పుల్లో ఇద్దరికి స్వల్ప
గాయాలు తాకినయ్. పోలీసులు సుబాహుదీన ఆ ప్రదేశానికి వెళ్ళి పరిస్థితిని అదుపు
లోనికి తెచ్చినట్టు నేడిక్కడ ఆలస్యంగా అందిన వార్తలవల్ల తెలుస్తున్నది. శాంతిభద్ర
తలు నెలకొల్పినందుకు మంత్రి నారాయణరావుగారు పోలీసులను అభినందించారు.
ఇప్పుడు పరిస్థితి ప్రశాంతంగా ఉన్నది.”

అదేరోజు పేపరు నిండా తాడికాయలంత అక్షరాలతో..

“దేశంలో విద్రోహక చర్యలు నానాటికి పెచ్చరిల్లుతున్నాయి.. సంఘ విద్యో
హక శక్తులను ప్రభుత్వం ఎంతమార్చిం నహించబోదు..” అని గాంధీగారి జీవిత
చరిత్ర అవిష్కరించుతూ ముఖ్యమంత్రి గన్నారెడ్డి ప్రకటించారు.

కాని రైతుల్లో అగ్ని రగులుకొంటనే ఉన్నది.

కుంపటి “చిటవట - పటచిట” ఇంకా మండుతనే ఉన్నది.

నెలువడింది :

పరేశ్ ధార్ సంపాదకత్వాన నగ్గల్పరీతరం బెంగాలీ కవితా సంపుటి

ఇంగ్లీషులో

మండుతున్న దనాజ్ఞం

(బర్నింగ్ డికేడ్)

వెల: మూడు రూపాయలు

ప్రతులకు: ఉచ్చారణ్, 2/1, శ్యామచరణ్ దే స్ట్రీట్, కలకత్తా - 700 073.